

РЕШЕНИЕ

№ 3361

гр. София, 18.05.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 37 състав,
в публично заседание на 18.05.2022 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Адриан Янев

като разгледа дело номер **4396** по описа за **2022** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 111, ал. 3 от Закона за изпълнение на наказанията и задържането под стража.

Образувано е по жалба на Г. Д. Д. срещу Заповед № 249 от 28.04.2022 г. на началника на Затвора – С., с което на основание чл. 101, т. 7 ЗИНЗС е наложено наказание „изолиране в наказателна килия за срок от 7 денонощия“.

В жалбата се излагат твърдения, че не е собственик на всички намерени вещи, чието притежание е забранено. Пояснява, че негово притежание са открито шише с течност и единия мобилен телефон. Моли да се отмени наложеното наказание, а в условията на алтернативност да се замени с по – леко.

Ответната страна началникът на Затвора – С., чрез процесуалния си представител, изразява становище за неоснователност на жалбата.

Административен съд София - град, след като обсъди релевираните с жалбата основания, прецени становищата на страните и събраните по делото доказателства, намира за установено следното от фактическа страна:

От приложените протокол за претърсване и обиск и протокол за иззети вещи се установява, че на 10.03.2021 г. служители на ГДИН извършили претърсване на б – то спално помещение на територията на 12 – та група, което е извършено в присъствието на жалбоподателя.

Открити са два свитъка от салфетки с неправилна форма с бяло прахообразно вещество, укрити в специално пригоден тайник в крака на масата до леглото на лишения от свобода Г. Д.. Във всеки от намиращите се в помещението два телевизори са открити мобилни апарати – марки HUAWEI и REDMI със сим - карти в тях. В

обособен тайник над прозореца е открит трети телефон марка С.. Под леглото на жалбоподателя са намерени 1 бр. прозрачно шише около 200 мл. с безцветна течност с мирис на алкохол, 3 бр. адаптори и 4 бр. U. кабели. Във второто помещение на спалното помещение е открит 1 бр. самоделно направен нож с острие около 8 см.

В два броя докладни записки, изготвени от мл. инсп. И. са посочени резултатите от извършеното претърсване, за което е информиран началника на затвора. Със съобщение на гл. надзирател също се информира началника на затвора за откритите и иззети вещи, чието притежание е забранено от лишаване от свобода.

Жалбоподателят се е възползвал от правото си даден обяснения, в които потвърждава, че е негово притежание откритият мобилен телефон в телевизора му. Отрича да притежаването на другите вещи, които са иззети.

Съставен е докладна записка от 12.04.2022 г., с която на началника на затвора се предлага на Г. Д. да се наложи наказание „изолиране в наказателна килия за срок от 7 денонощия“.

От протокол № 30/15.04.2022 г. на Комисията към затвора – [населено място] се установя, че по реда на чл. 105, ал. 2 ЗИНЗС е изслушан жалбоподателят.

По преписката са приложени Заповеди № 347/28.09.2021 г., № 345/28.09.2021 г., № 32/189.01.2022 г., № 140/09.03.2022 г., № 225/11.04.2022 г., с които на Г. Д. са наложени дисциплинарни наказания за извършено нарушение, изразяващо се в притежание и държане на забранени предмети по чл. 97, т. 1 ЗИНЗС, представляващо дисциплинарно нарушение по смисъла чл. 100, ал. 1, ал. 2, т. 1 и т. 5 ЗИНЗС (неспазване на реда в помещенията и неизпълнение на задълженията и неспазване на ограниченията, предвидени в този закон).

Последвало е издаване на оспорваната Заповед № 249 от 28.04.2022 г. на началника на Затвора – С., с което на основание чл. 101, т. 7 ЗИНЗС е наложено наказание „изолиране в наказателна килия за срок от 7 денонощия“.

От мотивите на заповедта става ясно, че органът е приел, че жалбоподателят притежава и държи мобилни телефони, шише с течност с мирис на алкохол, нож и свитъци с прахообразно вещество. В тази връзка е намерил, че жалбоподателят е нарушил чл. 96, т. 3 и чл. 97, т. 1 ЗИНЗС, което представлява дисциплинарно нарушение по чл. 100, ал. 1, ал. 2, т. 1, т. 2, т. 3 и т. 5 ЗИНЗС. Органът е съобразил, че нарушението е системно извършено, тъй като Г. Д. е наказван за открити вещо и заготовка на алкохол.

При така установените факти, Административен съд София - град достига до следните правни изводи:

Жалбата срещу процесната заповед е подадена в срок, срещу подлежащ на оспорване индивидуален административен акт, от активно легитимирано лице, адресат на акта, поради което е процесуално допустима.

Разгледана по същество, жалбата е неоснователна.

Според чл. 146, вр. чл. 168 АПК съдът следва да провери актът издаден ли е от компетентен орган и в предписаната от закона форма, спазени ли са материалноправните и процесуалноправните разпоредби и съобразен ли е актът с целта на закона.

Актът е издаден от началника на Затвора [населено място], който е компетентният административен орган, съгласно чл. 104, ал. 1 ЗИНЗС.

Актът е надлежно мотивиран от фактическа и правна страна, като отговаря по форма на общите правила по чл. 59, ал. 2 АПК. Налице са ясни и конкретни мотиви и

разпоредителна част

В хода на протеклото административно производство не са допуснати нарушения на процедурните правила, които да са ограничили правото на защита на оспорвания. Административният орган е изяснил всички факти и обстоятелства от значение за случая, което е довело до правилно възприемане на фактическа обстановка по случая. Оспорваната заповед не противоречи на материалния закон.

Съгласно чл. 97, т. 1 и т. 3 ЗИНЗС лишените от свобода не могат да внасят и държат при себе си неразрешени предмети (т. 1) и притежават, ползват или държат при себе си оръжие, боеприпаси, взривни вещества и пиротехнически изделия, включително самоделно изработени такива, мобилен телефон, фотоапарат, звуко- и видеозаписващи устройства или части от тях (т. 3).

Притежанието на мобилен апарат е забранено от разпоредбата на чл. 97, т. 3, вр. т.1 ЗИНЗС, т. е. държейки при себе си неразрешен предмет (мобилен телефон и нож) жалбоподателят е нарушил реда в спалното помещение и не е спазил предвиденото ограничение, което представлява дисциплинарно нарушение по чл. 100, ал. 2, т. 1, т. 2 и т. 5 ЗИНЗС.

Споделят се възраженията на жалбоподателят, че вторият мобилен апарат (REDMI), намиращ се в телевизора на В. К. не се притежава от жалбоподателя. Същият е открит във вещ, която не е собственост на Г. Д., поради което не може да се приеме, че се държи от същия. По отношение на третия мобилен апарат и ножа, съдът приеме, че същите се държат съвместно от Г. Д. и В. К., доколкото двамата съвместно обитават спалното помещение.

По аргумент от чл. 102, ал. 2 ЗИНЗС, за да се наложи дисциплинарно наказание „Изолиране в наказателна килия“ е необходимо наличието на системни нарушения по чл. 100, ал. 2, т. 1, 2, 3 или 5 ЗИНЗС, т. е. нарушението да е осъществено в условията на системност. В настоящия случай са представени 5 броя заповед, с които на жалбоподателя са налагани наказания за нарушения от същия вид - притежание на забранени предмети. В тази връзка за извършеното системно нарушение на чл. 100, ал. 2, т. 1, т. 2 и т. 5 ЗИНЗС се наказва с налагане на дисциплинарно наказание по чл. 101, т. 7 ЗИНЗС – „изолиране в наказателна килия за срок до 14 денонощия“.

При определяне вида и размера на дисциплинарното наказание органът е взел предвид характера и тежестта на извършеното нарушение, отношението на лишения от свобода към него, предишни налагани дисциплинарни наказания на жалбоподателя за извършени от него системни нарушения на ЗИНЗС. Следва да се отбележи, че предходните пет нарушения са извършени в период от около половин година преди извършването на настоящото нарушение. Едно от предходните наказания е „изолиране в наказателна килия за срок от 3 денонощия“, поради което същото не е възпроизвело своя възпиращ ефект, а това налага определяне на по – дълг срок, а именно 7 денонощия. В този смисъл наказанието се явява съразмерно и адекватно на степента на нарушението.

Оспорената заповед е съобразена и с целта на закона, а именно да се осигури спазването на реда в затвора.

Горното налага извод за законосъобразност на оспорвания акт, поради което на основание чл. 172, ал. 2, предл. последно от АПК следва да се отхвърли оспорването, тъй като е неоснователно.

По изложените съображения и на основание и на основание чл. 172, ал. 2, предл. последно от АПК, Административен съд София – град, 37 - ми състав

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на Г. Д. Д. срещу Заповед № 249 от 28.04.2022 г. на началника на Затвора – С., с което на основание чл. 101, т. 7 ЗИНЗС е наложено наказание „изолиране в наказателна килия за срок от 7 денонощия“.

Решението подлежи на обжалване пред тричленен състав на АССГ в 14 – дневен срок от съобщаването му на страните.

Съдия: